

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

גילוי טוב ד' בעולם

"וְסִפְרָתָּ לָךְ שְׁבַע שְׁבֻתוֹת שָׁנָיִם שְׁבַע שָׁנִים שְׁבַע פְּעָמִים וְהָיָה לְךָ יְמֵי שְׁבַע שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנִים תִּשְׁעַן וְאַרְבָּעִים שָׁנָה; וְהֶעֱבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בְּחֻדְשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי יְמֵי הַכַּפָּרִים תִּעְבְּרוּ שׁוֹפָר בְּכָל אֲרָצְכֶם; וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרְצְךָ לְכָל יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הִיא תִהְיֶה לָכֶם" (ויקרא כה ח-י).

ספירת שנות השמיטה עד לשנת היובל מקבילה לספירת העומר מפסח ועד לשבועות. כשם שבספירת העומר אנו עולים מדרגה אחר מדרגה - מיציאת מצרים עד מתן תורה, ומעבודות לחירות עולם - כך גם בספירת שנות השמיטה אנו עולים בהדרגה שבע פעמים עד למדרגת "וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרְצְךָ" - שדר בכל מקום שהוא רוצה ואינו ברשות אחרים בשנת ה"יובל" - הנקראת על שם תקיעת השופר (רש"י שם). למה זכה השופר ששנת היובל קרויה על שמו? - שבשמו של השופר נרמז המיוחד שבשנה זו - "שופר" מלשון "שפיר" - טוב. בשנת היובל מתגלה הרצון הטוב האלקי בארצנו.

תכלית בריאת העולם היא גילוי טוב ד' בעולם, וזאת תכלית שבת קודש כנאמר "וקראת לשבת עונג". זאת גם תכלית ספירת העומר, המסתיימת בחג מתן תורה - ואין תורה אלא טוב, כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו", זאת גם תכלית שנת השמיטה "שבת הארץ", וזאת גם תכלית שנת היובל, שנת גילוי הטוב האלוקי בארצנו. וכל זה נעשה על ידי עם ישראל בארץ ישראל כאשר שומרים שמיטה ויובל.

נכון לעכשיו, אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו, שאנו זוכים לראות בשוב ד' את שיבת ציון, והולך ומתקיים בנו "השיבנו ד' אליך ונשובה חדש מינינו כקדם". אמנם תהליך השיבה מלווה בקשיים ובסיכוכים - כאשר לא פעם עננים מעיכים על שמי ארצנו, אך כשם שבעבר כל התוכניות שבאו לעכב ולמנוע את תהליך גאולתנו חלפו מן העולם כעננים, גם הפעם נמשיך ללכת ולצעוד במעלה הדרך המפותלת העולה לחירות ולגאולה שלמה כמו שהעבדים כולם יוצאים מעבודות לחרות ביובל, ויתקיים בנו "וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרְצְךָ לְכָל יִשְׂרָאֵל" כפירוש רש"י "שדר בכל מקום שהוא רוצה ואינו ברשות אחרים", כך גם בארצנו, יתיישבו יהודים באופן חופשי לחלוטין בכל אתר ואתר מבלי שיגבילו אותם מבית ומחוץ. ומתוך כך נזכה לגאולה שלמה, לישועה שלמה ולנחמה שלמה במהרה בימינו, אמן.

מהמצפה לישועה

דב ביגון

למה תעמוד ב"חוץ"?
הרב אמיר דומן | 2

הכל מתחיל מהר סיני
הרב חגי לונדין | 2

כולנו בני מלכים, הזכות של רבי שמעון
הרב אשר בוחבוט | 3

הנקודה הפנימית הטהורה
הרב יורם אליהו | 3

התפתחות הגאולה הרב דוד לנדאו | 4

לקראת יום ירושלים
מתוך שיחות לפרשת השבוע של הרב אלישע וישליצקי זצ"ל | 4

מדורת השבטים
הרב ליאור לביא | 5

בן הזוג "המושלם" בנישואין
זוגיות / אסתר אברהמי | 6

ערוץ מאיר לילדים

בחירת רב ראשי הרב שלמה אבינר | 8

לתרומות למכון מאיר:
בטלפון 02-6461328
באתר meirtv.com
או סרקו את הברקוד

• אלפי שיעורים
• קירוב רחוקים
• מאות תלמידים
• ערוץ ילדים
• אולפן גיור

היו שותפים
בהוספת יהדות באהבה!

למה תעמוד ב"חוץ"?

עצמה. המבנה של מציאות שבנויה תמיד מפנימיות שעטופה בחיצוניות שמסתירה ומעכבת בעדה מלהופיע, מ"פנים וחוצץ" גם יחד, הוא עצמו מפתח בנו את הפלא הבסיסי של החיים שלנו: "ומפליא לעשות - שקושר דבר רוחני בדבר גשמי" (הרמ"א על שו"ע או"ח, ו'). זהו "פטנט" שדוחק בנו שוב ושוב בכל רגע מחדש, לא להתפתות לנוחות שבמוכר ובמוכן מאלינו. להתאמץ ולתת אמון במה שקיים עמוק יותר, במה שהוא חידוש.

ה"חפירה פנימה" הזו חייבת להפוך אצלנו להרגל ראשון במעלה. כמו שזה נכון בזוגיות וביחסי הורים וילדים, במידות ובהשכלה כללית, בצריכת תקשורת ותפיסת עולם - כך זה נכון כפליים ביחסנו לבורא עולם שהוא מקור חינו. אין להסתפק במבט ראשון ובהבנה שטחית. וכאן עלינו להחליף הרגל שלילי בהרגל חדש, חיובי ומועיל יותר. ההרגל השלילי הוא השעטה העיוורת בחיים, מתוך דעות קדומות ובוסריות, ללא עזירה וחישוב מסלול מחדש: "אל תהיו כסוס, כפרד אין הבין" (תהלים ל"ב), שרק הרסן המכאיב מונע בעדם מלהסתער ולרסק עצמם אל תהומות המציאות. ההרגל החיובי הוא - לעצור! לא להיות פרד עקשן! ואז לשאול - שוב ושוב, בכל מצב ומקרה וצומת בחיים - 'מה הוא באמת הסיפור כאן? מה מסתתר מעבר לנראה במבט ראשון?'

ה' יתברך יודע ומאמין שיש לנו יכולת כזו, להעמיק מבט, להגיע פנימה - אליו. הוא אינו מעוניין "להקל עלינו" את המשימה, משום שבכך יתנונו "שרירי האמונה" שלנו. צריך להשתחרר מהשעבוד ל"חוץ", כדי "להיכנס לחופשי", ולהיות ב"פנים".

להרחבה: ספר "האמונה החיה" מאת הרב זאב קרוב, פרקי ה"פנים וחוצץ".

מוזמנים לכתוב, לשאול ולהגיב: amirduman@gmail.com

כל מאורע או מצב שעולה בחלקנו לפגוש, הוא פגישה שלנו עם האמונה האלוקית בנו - אישית. הבורא נותן בנו חיים ומחדש את כוחות החיים שלנו, בכל הזדמנות שרק נבחר להיענות לה. מצדו הוא פוגש אותנו בתמידות: "ותפקדנו לבקרים, לרגעים תבחנו" (איוב, ז). ה'מבחן' הוא הבחנה והתבוננות של ה', שבטובו הוא מבקש לעורר בנו כוחות חדשים שיגדלו אותנו ויביאו אותנו לתיקון ולהצלחה. במה הדבר תלוי? בהתעוררות שלנו להכיר בכך ולפתוח את לבנו ודעתנו למציאות הזו.

אך כיצד מעוררים התעוררות עצמית? האם דבר זה עצמו תלוי רק בנו? ומה יהיה במקרה שאין לנו אפילו כוח רצון או אמונה שאפשר "לעורר את האהבה"? הפלא הוא שרשב"ע באהבתו גם מעורר אותנו להתעורר בעצמנו... איך זה קורה בדיוק? באופנים שונים, אך לכולם מכנה משותף אחד ראשוני: על ידי המבנה שקראנו לו "פנים וחוצץ".

בורא עולם העלים עצמו בגילויים רבים ושונים, חומריים ומופשטים. בטובו הוא בחר שלא להתגלות במלוא אורו האינסופי, מבלי לבושים על גבי לבושים. "דומה דודי לצבי או לעפר האילים, הנה זה עומד אחר פתלנו, משגיח מן החלונות, מציץ מן החרכים" (שיר השירים ב'). חז"ל (מדרש רבה שם) פיענחו את המשל ואמרו: "מה צבי זה נראה וחוזר ונכסה, ושוב חוזר ונראה... כך גואל אחרון נגלה, וחוזר ונכסה, ושוב נגלה". השגחתו וגאולתו מתגלים אלינו מבעד לחלונות וכניצוצות אור שחודרים מן הסדקים. נעלמים ושוב מופיעים, וחוזר חלילה. דווקא הסדר הזה, של גילוי חלקי, של גילוי שאינו מתמיד - הוא חסד גדול ומתנה מתוקה מאת הבורא!

מדוע? האם לא היה עדיף גילוי שלם ותמידי? למה כדי להגיע לאגוז צריך לפצח את הקליפה? למה "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם"? רואים שזו שיטה. ההנהגה האלוקית הזו טבועה במציאות

שלחתי הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- ופוסטום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הזקיק מודעות בבתי הכנסת
- ובמסגרות דתיות
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

הקמת חיוניות: עיצוב, קדם דפוס ודפוס איסוף וניטוף מוצרים בניילון לפי חומרה ודרישה במידת הכנסת אינטרטייל לעלונים

לפתוח: 052-8908518 | 0528908518@gmail.com

אורות הפרשה

הרב חגי לונדן ר"מ במכון מאיר

הכל מתחיל מהר סיני

בפרשת בהר, העוסקת בעיקר בדיני שמיטה ויובל, ישנו דגש על כך שהציוויים הללו נאמרו דווקא "בהר סיני". חז"ל מסבירים שאנו לומדים מכאן את הגישה העקרונית שהמצוות כולם הן המשך ישיר של מעמד הר סיני. מצוות שמיטה ויובל הן מצוות שיש בהן צד אינטרסנטי - אלו מצוות שמסייעות לאיזון כלכלי בחברה, לשחרור עבדים וקרקעות ובכלל ל'צמצום פערים חברתיים'. ישנו חשש שאדם שמקיים את המצוות הללו ישכנע עצמו שזהו תפקיד התורה - לדאוג לבעיות האישיות שלו; לכן מדגישה התורה שהציוויים הללו הם המשך ישיר למעמד הר סיני שבו למדנו לומר 'נעשה ונשמע' - גם אם הדברים לא יסתדרו בעולם הזה לטובתנו. התרבות בתוכה אנו חיים הרגילה אותנו למדוד כל דבר רק במידת התועלת שהוא מביא לאדם הפרטי. לאט לאט מחלחל הלך-רוח זה אף לעולם האמונה: האידיאלים העליונים ביותר נאלצים לעבור את מבחן 'הכספומט' האינטרסנטי - תפילה, קיום מצוות, נתינת צדקה - כל אלה נעשים מתוך התניה שהדבר יביא לאושר פרטי, זיווג ופרנסה. בפרשת בהר אנו לומדים להביט על המציאות בעומק אמוני, הבוחן דברים מצד האמת שבהם ולא מצד הרווח האיש. בימים הללו, בהם אנו צועדים מימי הזיכרון ויום עצמאות לקראת חג מתן תורה - השאלות שאמורות להטריד אותנו הן לא מהי הנוחות בה נחיה את חיינו או מתי נסיים אותם, אלא רק השאלה - מה עשינו בחיים הללו? וכולנו תקווה שבבוא היום נוכל להצהיר בפני בוראנו שחיינו חיים של הר סיני, של נעשה ונשמע!

שהחיינו וקיימנו והגענו למצב הזה

לרגל השלמת סדרת שיחות הרצ"ה על ספר אורות ספריית חוה יוצאת במבצע 50% הנחה לרוכשים במכירה מוקדמת

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

*למוזמנים עד ר"ח אב תשפ"ג בלבד! לא כולל משלוח בסך 40 ש"ח. המכירה ללא חשש ריבית ובהיתר עסקה ע"י הרב שלמה אבינר.

מתורת החסידות

שם משמאל לפרשה

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

הנקודה הפנימית הטהורה

בפרשת בהר מובא דינו של אדם שהלך ומכר עצמו לגוי, להיות משמש לעבודה זרה, "ומך אחיך... ונמכר לגר תושב... או לעקר משפחת גר" (כה, מז), מבאר רש"י שלא לעבוד אותה ממש, אלא להיות שמש, לחטוב לה עצים ולשאוב מים. התורה מצוה אותנו לדאוג כמה שיותר מהר לגאולתו "אחד מאחיו יגאלנו". ומסיימת התורה דין זה, בפסוק "כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני ה' אלוקיכם".

אומר השם משמאל (בהה, שנת תר"ע עמ' שלו), "יש ליקח מזה (ללמוד מזה) התעוררות רבה עד היכן מגיעה אהבת ה' יתברך לעמו ישראל", שאף על פי שאדם נמכר לגוי ויצא מכלל ישראל ונעשה שמש לעבודה זרה **אעפ"כ עדיין חביבתי גבן וה' יתברך מייחד שמו עליו**". אף שאדם זה הרחיק עצמו מכלל ישראל, עדיין ה' מחבבו ואומר "אני ה' אלוקיכם", לכן, אומר השם משמאל, בכל הפרשה מוזכר השם ישראל ולא יעקב כי יעקב מראה לשון עקבה וערמוניות, שאדם צריך להיות ערום ביראה, לעמוד כחומה נגד כל המפריעים ומניעות לעבוד את ה' יתברך, אחר כך קיבל יעקב את השם ישראל "כי שרית עם אלוקים ואנשים ותוכל". כי בא למעלה גדולה אשר משם מקור מחצבתם של נשמות ישראל "וזוהי הנקודה

משמאל בדברים נסתרים שאין לי השגה בהם, עי"ש). והלימוד השני מצד הגוף, מאין באת? מטיפה סרוחה, וממילא תדע להיזהר ולשמור על נשמתך שבאה ממקום גבוה מאוד.

במאמר אחר באותו עמוד (של"ו) מבאר השם משמאל, מדוע הנמכר לגוי אינו נגאל בשש שנים אלא ביוכל? שיציאה אחרי שש שנים היא מעניין השמיטה והשמיטה היא מצד כנסת ישראל, אבל זה שנמכר לגוי הפריד עצמו מכלל ישראל ופגם בכנסת ישראל ולכן חסרה לו המעלה הזו לצאת לחירות אחרי שש שנים, **"כי לעולם התיקון צריך להיות ממקום גבוה ממה שהיה הפגם"**.

אבל ביוכל שהוא בא מצד גבוה מאוד, לשם לא מגיע הפגם ולכן היובל מוציא אותו לחירות. וזה הוא עניין יום כיפור שמכפר, כי יום כיפור יש בו התגלות עליונה מאוד ולשם לא מגיע שום פגם, וזו היא ההתעוררות שמגיעה לעורר את לב בני ישראל לתשובה, התעוררות שבאה ביום כיפור ממקום גבוה ולכן זה זמן שמעודת לתשובה, **"כי אז מתגלה הנקודה הפנימית שאין פגם מגיע לשם, על-כן הוא מעורר את הנקודה הפנימית שבלב האדם הנקראת יין המשומר ממגע גוי, כי הנקודה הפנימית שבלב ישראל אי אפשר להיפגם, ואף על פי שחטא ישראל הוא. ולכן הוא הזמן שכהן גדול נכנס לפני ולפנים כי אז מתגלה הנקודה הפנימית"**.

הפנימית שאינה יכולה להתפגם ומצד זה אף הנמכר לנוכרי והשפיל עצמו עד שאול תחתיה עוד לא אבדה תקוותו".

בפסוק הבא אחרי הפסוק שהזכרנו, המסיים במילים 'אני ה' אלוקיכם' כתוב בתורה (כו, א), "לא תעשו לכם אלילים..." אומר השם משמאל שיש קשר בין הפסוקים. אחרי הלימוד שלכל אחד יש נקודה פנימית שאינה יכולה להיפגם, יש כאן הבטחה של התורה 'לא תעשו לכם אלילים', כלומר לאדם מישראל יש הבטחה שלא יגיע למצב של פסל ואלילים. כמו דברי הרמב"ן בפרשת ניצבים בפרשת התשובה, על הפסוק "ואתה תשוב ושמעת בקול ה' ועשית כל מצותיו" (דברים ל, ח), **"לרמוז בהבטחה כי עתיד הדבר להיות כן"**.

מוסיף השם משמאל שכך ניתן לפרש את המשנה באבות פ"ג, שאומרת, "הסתכל בשלושה דברים ואין אתה בא לידי עבירה, מאין באת ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון", והמשנה מפרטת, דע מאין באת וכו'. ולכאורה זה כפל לשון, כי המשנה יכולה להגיד יש, דע מאין באת - מטיפה סרוחה וכו'. אלא באה המשנה ללמד את האדם שני דברים, א. מצד נשמתו שנחצבה ממקור גבוה מאוד וזוהי הכוונה מאין באת. ולאן אתה הולך - שעתידי לאשתאבא בגופא דמלכא לעתיד לבוא (וממשיך שם השם

הרב אשר בוחוט

ר"מ במכון מאיר

כשלמחנכים יש ראייה עמוקה את הצד הפנימי ועליהם להאמין בהם ולכבדם, ולדעת שעומדת להם זכות אבותם להשיבם. וכל העמלים עם הציבור יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד". כל יהודי העומד מולך, דע שגם זכות אבותיו מוליכה אותו. **ורבי הגדיל לעשות וראה כבר לכבוד מעכשיו ולעטוף אותו בטלית של זהב.** כפי שמסביר האלשיך הקדוש את המשנה "הלא זכות אבותם מסייעתם ליעשות להם נס. ובהצטרף זכות רבים עם זכות אבותם, גם נס נגלה יעשה להם הוא יתברך. והוא מאמר יוסף הצדיק (בראשית מג כג) א-להיכם וא-להי אביכם נתן לכם מטמון באמתחותיכם". מי שעניו רוחניות מבין כיוספ הצדיק שמלמד שכל קירבה של האדם לאלוקיו היא מכוח זכות האבות שעומדת להם, כעמידת יוסף בנסיונו עם אשת פוטיפר שראה דמות אביו בתוך בית פוטיפר, **בהבנה שגם דרגת קרבת אבותיהם מאיר לכם במציאת מטמון עכשיו.**

הרב קוק זצ"ל מגלה שזו הדרך החינוכית של הקירוב בדרונו, דור של גאולה "ובעקבא-דמשיחא מתגבר ביותר כח-הסגולה, שהוא תוכן 'זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באבה', לא מצד הבחירה שהיא באה מצד המעשים המשך המאמר בעמוד 6

כולנו בני מלכים, הזכות של רבי שמעון

מסופר בגמרא¹ שרבי יהודה הנשיא הגיע למקומו של רבי אלעזר ברבי שמעון ושאל האם יש בן לאותו צדיק? כלומר, בן לרבי אלעזר נכד לרבי שמעון. (וכנראה ציפה לדמות רבנית).

אמרו לו: יש לו בן והוא יפה תואר אבל הוא הגיע למקומות נמוכים מאד שיופיו מנוצל בדרך לא נכונה. ובלשון הגמרא "וכל זונה שנשכרת בשנים שוכרתו בשמונה"... תגובתו של רבי: שיבוא לפניו. כשראה אותו רבי יהודה לא הוכיחו (כמו: איך אתה בן לאותם צדיקים מתנהג כך). אלא לקח אותו רבי והסמיך אותו לתואר רב (אף שאינו בקי בתורה). אז מסר אותו לרבי שמעון בן איסי בן לקוניא, שהיה דודו אחי אימו,

כדי שילמדו תורה, אבל נראה שעדיין התקשה ללמוד, כיוון שהיה היה אומר "לקרייתי אנא איזיל" לעירי אני רוצה ללכת. אמר לו דודו, רבי שמעון בן איסי: חכם עשו אותך, ובגד של זהב פרסו עליך וקוראים לך רבי, ואתה אומר אני אלך להסתובב בעיר לאותם מקומות מטונפים... ענה לו בסגנון שבועה, אתה צודק נסלק את המחשבה הזאת. וכך הוא התיישב ללמוד עד שכבר התגדל בתורה, והמשיך ללמוד בישיבתו של רבי. אז

שמע קולו רבי ואמר, הרי זה הקול דומה לקולו של רבי אלעזר ברבי שמעון שהיה חברותא שלו ונפטר מהעולם. אמרו לו בנו הוא, "קרא עליו פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם". כלומר הפרי של הצדיק יש בו עץ חיים אבל צריך לחפש אותו, וזה לוקח נפשות חכם, זו צורת הלימוד העמוקה שהשתמש בה רבי שמעון בן איסי, שהיא חינוך בגדלות, מעין: **אתה חכם, אתה צדיק, אתה בן של מלך, לא מתאים לך. הגמרא ממשיכה ומספרת שהוא הגיע לדרגות של אביו וסבו.** "כסבורים העם לומר שזה גדול מזה, (שהרי הוא בעל תשובה ולא כמו אבותיו) יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה" (שהוא הגיע לדרגתם), אבל הוא לא נקבר במערה כי לא היה לו צער מערה. שמו של הנכד של רבי שמעון בר יוחאי ובנו של רבי אלעזר הוא **רבי יוסי**.

נראה שרבי יוסי מגלה לנו דור שאבותיהם היו צדיקים והמציאות שבה הם היו חיים רחוקה מאד מהוריהם (דלתש"ם, כן גם בגמרא יש), אבל החכמה הגדולה היא כיצד לקרבתם ולגרום להם לשאוף לגדלות, על ידי שיבינו שיש להם כוחות עצומים אם רק ינצלו אותם. **וזה מגיע**

תגבורת רוח עמנו, במשך שנה שנתיים, דור ושני דורות יתקדם בתגבורת יותר ויותר. "וכשיגיע", מתוך התגבורת הזאת, "למידה זו שיהיה קולו נשמע בעולם המדיני, כשם שהוא נשמע בעולם המוסרי", כמו שנשמע בעולם האלוהי בו יש לנו דעה וקולנו נשמע. בעולם המדיני הגויי, קולנו לעת עתה לא כל כך נשמע, אך הוא ילך ויתפתח יותר ויותר, ואז תתגלה שלמות כלל ישראל. דברים אלו נכתבו לפני שבעים-שמונים שנה. כעת קולנו נשמע בעולם המדיני. ה'תקוע' שלנו, ה'בעל תוקע' שלנו תוקע בעולם המדיני אצל הגויים וקולו נשמע בעל כרחם. וכשקולנו יישמע בעולם המדיני במידה גדולה, אז יהיה גילוי אלוהי והופעה של כלל ישראל במוכן הנבואי, הרוחני, המוסרי, ושלמות כלל ישראל תתגלה בכל בית בישראל ובכל אדם מישראל, בכל התנהגות החיים וסדרי העניינים בכלל ישראל, לפי המדרגות. אין זה מקרה, זה סדר אלוהי והתפתחות מדרגות מדרגות, משנה לשנה?

1. יוסף תקוע, שהיה באותן שנים שגריר ישראל בארץ.
2. ע"פ שיחות הרצ"א אורות התחיה פרק כ"ב עמ' 350-353.

טמיר ונעלם בשם כל ישראל". "ההוא טמיר ונעלם", הכוח הטמיר והנעלם, כוח האמת הגדולה והעמוקה המקשרת כל אחד מאיתנו לכל ישראל, שמתגלה בסגולת ישראל - צריך להתגלות בכל אישיות מישראל בלימוד תורה ובקיום תורה. לשכלול זה נדרש עוד משך זמן, ובינתיים אנו עדיין בדרך. מצבנו עוד לא מושלם, אך הוא הולך ומשתלם. "היחש האישי, של כל פרט", כל אדם מישראל, "בכל דרכי החיים לא פותח עדיין". היחס האישי אל הרוח הכללי, אל כלל ישראל, סגולת ישראל ואחדות ישראל; היחס שמקורו ב"זאתם הדבקים בד' אלקים", ב"טוב ד' לכל" - ומתוך כך אל כל אורחות החיים. היחס הזה, הקשר הזה, "לא פותח עדיין", אין התפתחות שלמה, אבל הוא הולך ומתפתח. צריך לגלות שכולנו, בכל חיינו בארץ ישראל, בתורה ובמצוות, הכל שייך לכלל ישראליות. אנו עדיין בדרך החינוך שריבוננו של עולם מחנך אותנו לקראתה, זה ילך ויסתדר וישתכלל, ככל שהבריאות הכללית ישראלית של הגוף הלאומי שלנו תגדל יותר ויותר. "ילך הלוך והתפתח לפי

ב'אורות התחיה' פרק ג יש תיאור של התפתחות הדורות בעניין קיבוץ גלויות. המהלך הזה מביא לשלמות כלל ישראל. ככל שיתפתח, תהיה יותר תמימות, יותר שלמות, יותר דבקות בריבוננו של עולם ובתורה ומצוות. עלינו להכיר בכך שאנו חלק של כלל ישראל, חלק של ישראל אורייתא וקודשא בריך הוא. גדולים וקדושים מטפלים בגילוי הקשר הזה של הפרטים מתוך קדושת כלל ישראל וגבורת כלל ישראל. לא די שהקשר יהיה מופשט וכללי, עליו להמשך גם בפרטים. אמנם למעשה, ההתפתחות וההתפרטות של ההשלמה הגדולה והכללית של כל יחיד מתוך שלמות קדושת הכלל היא ארוכה ומסובכת. הדרך שלנו, דרך התחייה, הגאולה וקיבוץ הגלויות, מתפתחת במדרגות במשך שנים. אין שום ספק שהדרך מתקדמת, אבל היא מסובכת מאוד.

יש יחש וקשר של כל יחיד לסגולת ישראל, קדושת ישראל וכלל ישראל. כל זה שייך לעניין "לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה... ההוא

פרשה ונפש בחבלי משיח

הרב אלישע וישליצקי זצ"ל*

שבת לציזון ושכנתי בתוך ירושלים

ייתן ה' ותימשך ותצמח גאולתם של ישראל, תיבנה קומה זקופה לכל מדרגותיה, ייבנה המקדש, מתוך ירושלים, מתוך שמחת יום ירושלים, ומתוך ציון מסירות נפשם של לוחמי ישראל, וחלוצים וחלוצות בכל הדורות, שעלו לירושלים כשהיתה בדוחק ובחורבן, וכאן נאחזו בציפורניים - גדולי מוסרי הנפש על גאולתם של ישראל. ירושלים הזאת נשארת לעד בלבנו, שופכת אור של חיים על כל הכוונות שלנו, על כל סדרי העדיפויות שלנו. ומתוך כך, בצמיחה הדרגתית, תוך כדי עין טובה, תוך כדי הודאה על הנסים, הן של הקוממיות והן של שחרור ירושלים וכל חלקי הארץ, מתוך המדרגות הטבעיות האלה, יבנה הקודש בשלמותו, ונזכה לו, מתוך שנגקה ונמחק מנפשותינו כל שנאה של חינוס, כל ייאוש, כל עצבות, כל קטרוג וכל כעס. יום ירושלים שמח.

הקדש⁶.
שכינה חוזרת לציזון. והאמת היא, לפקוח את העיניים, להקשיב לקול האלוהי אשר חל בתוך המציאות דרך גאולת ירושלים. העיר הזאת עושה את כל ישראל חברים⁸, גורמת לכולנו להבין יותר את המשותף הנשמתי האלוהי שיש בנו. עוזרת לכולנו להתיישר, להיטהר, להיפתח באמת. זאת ירושלים.

עיר שחברה לה יחדו

כיסופי האומה הישראלית לירושלים, "אלפי דורות חלמנו עליך", הם חלק מנשמתנו. הם לא חלק מתודעה רגילה, הם לא עניין של ספר היסטוריה כזה או אחר, הכול חובר יחד, לאותה הופעה נשמית של ירושלים שבתוכנו. אין עיר כזאת בעולם. אין בירה כזאת בעולם.

זה יסוד מסירות הנפש שמתחיל על ידי אבותינו, אברהם, יצחק ושרה, בפרשת העקידה. הוא יסוד טהרת העצמיות. זה דבר שהדור שלנו יכול להתמודד אתו, לצמוח ממנו ויכול, בקומתו הזקופה, להיות נאמן עוד יותר, מחפש עוד יותר, צמא עוד יותר, בצימאון אמתי לביור של ברית חדשה. ברית של הקב"ה, בלי שינוי, בלי הפקרות, בלי גאוה. ירושלים היא זאת שעושה את כל החיבורים, פשוטים וטבעיים מצד אחד ורוחניים ומלאי השראת השכינה מן הצד השני.

עיר האמת

ירושלים נקראת "עיר האמת". חלק מביור האמת בדור של חבלי משיח, הוא מול דברים קטועים, חלקיים, שאינם מאפשרים לראות את התמונה השלמה כולה. ירושלים לא נותנת לנו להיות קטועים. לא מאפשרת לומר "צר לי המקום שאלין", שאתלונן בירושלים. ירושלים מזככת את נקודת הפרטיות שלנו, "עושה" אותנו עולים לרגל. נפתחים, נטהרים, מחוברים לאמת האלוהית. היא לוקחת את הרצון והחפץ שלנו, את ההזדהות שלנו, ומעמיקה אותם לרצות את הברית החדשה - ברית של אלוהים עם-עם ישראל.

כל זה אולי חלק ממה שהנביא ירמיהו אומר בהפטרה של פרשת בחוקתי: **"כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מְרֵאשׁוֹן מְקוֹם מְקוֹדְשֵׁנוֹ"** כסא ה', הופעת מלכות ה', זאת ירושלים. **"יְמַלֵּךְ ד' לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלוּ יְהוָה"** מתוך הופעת השכינה בירושלים; ברחובותיה, בבתיה, בילדיה, בזקניה⁴; בכל כוחות החיים שבה, מתוך כך, לאט לאט מתרוממת הופעת הקודש להיות גם במקדש. זאת בעצם חלק מנבואת זכריה⁵ שעוסק במושג הזה, 'ירושלים עיר האמת', ואומר לנו ה': **כֹּה אָמַר ד' שְׁבִתִי אֶל צִיּוֹן וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָרַד צָבָאוֹת הַר**

* מתוך שיחות לפרשת השבוע (תשע"ח)
1. אבות ה, ה
2. ירמיהו יז, יב
3. תהלים קמו, י
4. כֹּה אָמַר ד' צְבָאוֹת עַד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וְזָקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעֲנֵתוֹ בְּיַד מְרֵב יָמִים. הַרְחֲבוֹת הָעִיר יִקְלָאוּ יְלָדִים וְיִלְדוּת מִשְׁחָקִים בְּרַחֲבוֹתֶיהָ (שם ת, ד-ה)
5. זכריה ח, ג-ה
6. שם, שם, ג
7. ירושלמי חגיגה ב, ו

על "ל"ג בעומר, רשב"י ופוסט ציונות - בימים ההם בזמן הזה, לאור סדרה דוקומנטרית חדשה "מדורות השבטים"

לפני כשבוע עלתה בתאגיד השידור הציבורי הסדרה הדוקומנטרית "מדורות השבטים". זוהי סדרה בת חמישה פרקים שלפי תיאורה "בוחנת את תהליכי ההתפרקות השבטית בישראל כ-25 השנים האחרונות - מרצח רבין ועד למחאות הגדולות של היום". אחד מיוצרי הסדרה, דוקי דרוו, התראיין זמן קצר לאחר העלאת הפרק הראשון, אצל ד"ר גדי טאוב שביקר את הסדרה בחריפות בהיותה, לדבריו, פוסט ציונית ומגמתית. להלן חלק מתוך אותו ראיון, ערוך במידה מינימלית:

גדי טאוב: "למה מדורות השבטים ולא מדורת השבט?"
דוקי דרוו: "מדובר בעצם בדימוי שמתייחס לסיפורים, לנרטיבים שמספרים, לפי דעתנו, השבטים השונים שנמצאים כאן בישראל ותפסנו את הסיפור הישראלי כסיפור רב-נרטיבי".
גדי טאוב: "אולי נכון יותר לומר שהתפיסה שלכם היא פוסט-ציונית ואתם עוזרים לפרק את הסיפור הציוני?"

"... כי מי שרואה את הסדרה יכול לחשוב שרובין נרצח בגלל ההסתה של בנימין נתניהו למשל. כי לא בחרתם להראות את בנימין נתניהו אומר למפגינים: 'הוא לא בוגד'. בחרתם להראות משהו שנראה קיצוני, וערכתם את זה ככה שדבר הוביל דבר, נתניהו הוא הקיצוני, רבין נרצח וכך איבדנו את השלום, בגלל יגאל עמיר, ברוך גולדשטיין ובנימין נתניהו..."

"אף אחד שרואה את הסדרה לא יכול לחשוב למשל שהסיבה שאסולו לא התקדם היתה שהפלשתינאים פשוט לא רוצים להגיע להסכם... אתם מסלפים את ההיסטוריה של ישראל בשירות הנרטיב שמנחם את השמאל, שגורם לאנשים האלה להרגיש שהם היו הטובים ואתם אתם מלטפים על ידי זה שאתם עושים דמוניזציה לא מוצדקת ולא מבוססת של הימין ואתם עושים את זה בגוף שידור ציבורי על חשבוננו. אתם עושים תעמולה של צד אחד שמתחזה לדוקומנטריה".

דבריו של טאוב מצטרפים לביקורת נוספת שנכתבה על ידי אבישי עברי: "המונח הזה 'שבטים', הוא כאמור אחד התחליפים למונח 'העם היהודי'. חלק מהתחירה תחת הזהות היהודית הקולקטיבית והציונות, שהיא הביטוי המרכזי של הזהות הזאת בעידן המודרני. זה

ביטוי תעמולה. כמו ששיווקו האינטנסיבי של הסכם אסולו כהסכם "שלום" היה מהלך תעמולתי. זה מונח שנועד להסוות דבר אחד כדבר אחר, במקרה גם הפוך ממנו".

בין ברלין לירושלים

נקודת המבט שמתוכה אנו מתבוננים על המציאות, גוזרת את המסקנות ואת הממצאים שלנו. מי שמתבונן על מדינת ישראל ועל עם ישראל במבט חיצוני, יוכל לתאר חברת מהגרים שהמניע הפנימי של כל קבוצה לעזוב את מקום מושבה היה שונה. חלומות שונים מייצרים תקוות שונות ודרכי מימוש שונות. אלא שנקודת המבט הזאת מתעלמת מן הרז שהעמיד את ישראל במשך אלפי שנים ושהניע יהודים מכל קצות תבל להרגיש חיבור עמוק למקום אחד ויחיד. זהו רז, כי אין דרך רציונלית להסביר מדוע

מה שעלה בגורלו של כל עם שגלה מארצו, לא עלה גם בגורלו של העם היהודי. זהו הרז שכאשר הוא נזנח, כדברי הרב קוק: "הגלות מוצאת היא חן מצד עצמותה; כי למשיג רק את השטח הגלוי לא יחסר שום דבר יסודי בחסרון הארץ והממלכה וכל תכני האומה בבניה. יסוד צפיית הישועה הוא אצלו כמו ענף צדדי שאיננו יכול להתקשר עם עומק הכרת היהדות, וזה בעצמו הוא הדבר

המעיד על חסרון ההבנה שיש בשיטה מעטת הלשד כזאת..." (אורות ארץ ישראל ב).
וכפי שכתב הרב מאיר שמחה מדווינסקי, בפירושו "משך חכמה" לפרשת בחוקתי, זמן רב לפני השואה, על גורל היהודים שנטשו את זהותם ושכחו את ציון: "והישראלי בכלל ישכח מחצבתו ויחשב לאזרח רענן, יעזוב לימודי דתו, ללמוד לשונות לא לו... יחשוב, כי ברלין היא ירושלים... אז יבוא רוח סועה וסעה, יעקור אותו מגזעו, יניחחו לגוי מרחוק, אשר לא למד לשונו, ידע כי הוא גר, לשונו שפת קדשינו, ולשונו זרים המה כלבוש יחלוף, ומחצבתו הוא גזע ישראל, ותנחומיו ניחומי נביאי ד', אשר נבאו על גזע ישי באחרית הימים..."

כי מי שרואה בעם היהודי רק שבטים נפרדים הזרים זה לזה ולחזון לאומי משותף, איבד למעשה את המבט הרזי על הכוח העמוק שמניע את העם היהודי מזה שנות דור לשוב לארצו,

ארץ ישראל. ובקיצור: פוסט-ציונות.

ממדורות למדורה

זהו, כך נדמה לי, הקשר העמוק בין רבבות עמך בית ישראל לבין דמותו מעולפת הסוד והמסתרים של רבי שמעון בר יוחאי ויום ההילולה שלו - "ל"ג בעומר. רשב"י איש הסוד, הציג מחדש את מדורת השבטים - המדורה האחת שחיברה בעבותות אהבתה את לבבות העם היהודי לדורותיו. זוהי האש היוקדת שגרמה לרבים רבים להניח שפע וכל טוב בארצות נכר ולעלות ארצה. וכמילות שירו המקסים בפשטותו של אבי רן טוויג המושר בפיו של הזמר חיים משה: "וגם מי שהולך מעבר לים, מנסה לשבת בארץ נכר - משהו בלב מחזירו לכאן, לא היום אז אולי מחר".

הרב יהודה לייב הכהן מימון, הפליא לתאר את הקשר בין דמותו של רשב"י לארץ ישראל בספרו ההיסטורי המונומנטלי "ישראל תורה ציון" (עמ' 144): "בכלל תופסת ארץ-ישראל אצל רבי שמעון בן יוחאי מקום חשוב גם בהלכותיו ועל אחת כמה וכמה באגדותיו, וכמדומה שאף אחד מחכמי המשנה והתלמוד לא הירבה כמותו להפליג בשבחה של הארץ. לארץ ישראל הוא קורא בשם "ראש עפרות תבל" משום שלפי דבריו היא "מתובלת בכל, שכל הארצות יש בזו מה שאין בזו ויש בזו מה שאין בזו, אבל ארץ ישראל אינה חסרה כלום" (ספרי עקב פסקה לו). לפי דבריו: "ארץ ישראל יש בה מיני ארצות הרבה" (שם). והיא מחולקת "ל"ב ארצות כנגד "י"ב שבטי ישראל ולא שוו טעם פירות ארצו של זה כטעם פירות ארצו של זה" (שם).

רבי שמעון בן יוחאי פוסק להלכה שאסור לצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ "אפילו עמדה סאה בסלע" (בבא בתרא צא, א). כלומר - אפילו כשהמצב הכלכלי קשה ביותר. ומדוע? כי לפי דבריו ארץ ישראל היא אחת מן "המתנות הטובות שנתן הקדוש-ברוך-הוא לישראל ו"שאינן נקנות אלא על ידי יסורים" (ברכות ה, א).

זהו הרז של רשב"י שמחבר בין השבטים השונים לארצם, וכלשונו של הרב מימון: "זה התנא הא-להי שלאחר "הפולמוס האחרון" יצר מחדש את הקשר שבין ישראל וארצו" (שם). חזון אחדות השבטים אפוא קשור אף הוא לרזי התורה, כלשונו של הרב קוק: "וישראל ישוּב על מכונו וכח שבטיו ישוּב אליו באחדות הרמונית... על ידי אור רזי תורה העליונים ההולך ושוטף בכנסת ישראל...". (אורות, ישראל ותחייתו כז).

זהו הרז של רשב"י הוּפך את מדורות השבטים הנפרדות, למדורת השבטים האחת והיחידה.

תרגלנו התנהלות יעילה יותר בסיטואציות שחווית עם בעלה, כך שהצליחה לשתף ולהביע את רצונה, בד בבד עם מילות הערכה כנה, על רצונו להעניק לה. השינוי היה קשה לה, מפני שלא הורגלה להתמודד. יחד עם זאת, למדה וגם אמרה לבעלה שכדי להתפתח, עם כל הערכתה כלפיו, היא מבקשת שישאל אותה אם היא מעוניינת בדברים שהוא יזום בשבילה, וכל עוד אינה מבקשת את עזרתו - שינח לה להתמודד לבד, אפילו אם יהיה קשה לה.

עם זאת, יצרנו הבחנה ברורה בין מתן שירותים מיותרים לבין פינוק, שחשוב שיהיה בין בני זוג לצורך חיבור רגשי זוגי.

תוך כדי הפגישות, בעלה שלא היה שותף פעיל בתהליך בפגישות, הרגיש שנעשה לו עוול וחשש שהזוגיות תתפרק. רק כשהתקשר אלי כועס ומתוסכל והקשיב לדברי, הבין שהתהליך מוכרח, עם כל הקושי, כדי שיהיה איזון בריא בנתינה וקבלה - לטובת שניהם: הוא הבין שערכו לא נמדד בנתינה ולכן למד להעניק לה באהבה, מתוך הקשבה לגבולותיה והיא אפשרה לו להעניק לה, תוך כדי שיתוף מה נכון לה.

אז לא מצאנו בן זוג מושלם, אלא בני זוג שמשתלמים.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - estervr@gmail.com

בן הזוג "המושלם" בנישואין

רחל הגיעה לבושה באלגנטיות ובקפידה. גם הרכב שחנה בחוץ, לימד על יכולת כלכלית גבוהה. הבטתי בה כשהתיישבה על הכורסא. עיניה היו כבויות ונראה לי אף מיוסרות. חיכתי, כולי קשובה אליה. "יש לי הכל ואין לי כלום", אמרה בשקט. חיכיתי והיא הרחיבה: "יש לי בעל נפלא. הוא מעניק לי ללא גבול. גם כשאני מתלבטת אם אני רוצה משהו, הוא כבר רץ וקונה לי."

לי שהוא כל כך התאמץ והשקיע בשבילי ואני לא מעריכה. הרגשתי נורא, והאמת, לא רציתי להתקרב לרכב הזה, אבל חששתי שייפגע יותר. אפילו כשהוא מכין לי קפה, לא טוב לי. כי הוא אומר שלמרות שהוא עייף, הוא יוצא מגדרו למזוג לי. לעומת זאת, כשאני רוצה לעשות בשבילו משהו, הוא אומר לי שאין צורך ושלא אטרח, כי הוא ידאג לעצמו. יש לי אינספור דוגמאות, בקיצור, נראה לי שאת מבחינה. מרגישה שחיה בכלוב של זהב ועם תחושה לא טובה... איך אני יוצאת מהפלונטר הזה?"

הצעתי לרחל שתזמין את בעלה לפגישה זוגית ולו רק מפני הקשיים שלה. הוא נעלב מעצם הרעיון שהוא צריך לתקן משהו אצלו, כשהוא כ"כ טוב ומעניק. רחל המשיכה להגיע לפגישות אישיות. רגשות האשמה "נשרו" אט אט, ככל שהבינה שבעלה זקוק להענקה הזאת, כדי לחוש תחושת ערך עצמי חיובי ולא מפני שהיא לא מסוגלת "ונכה" כביכול.

היא למדה שבעצם הקבלה שלה את ההענקה ללא שיתוף ברגשותיה באופן מכבד, אפשרה למצב הזה להמשיך ואף להתקבע ביניהם. היא היתה פאסיבית באופן כללי בחייה, ותכונה זו לא היטיבה אתה באינטראקציה הזוגית. היא היתה הילדה הטובה והנעימה בבית הוריה ואביה דאג לכל צרכיה. כך נוצר מצב שבעלה המשיך להיות אבא והיא נשארה הילדה.

גם כששיתפתי שאני רוצה להתחיל להכין אוכל לשבת, הוא רץ לקנות אוכל מוכן. זה ממש מעליב, כאילו אני לא מסוגלת. חשוב לי שיאכלו דווקא מהמאכלים שאני מכינה. כשאני משתפת אותו שאני רוצה לנסוע ומחפשת ביביסיטר, הוא מיד מתקשר לחברות שלי שיעזרו לו למצוא בשבילי. האמת? אני מרגישה כמו נכה, כאילו אני לא מסוגלת להתמודד וצריכה את עזרתו תמיד. החברות שלי אומרות לי שכל אישה היתה רוצה גבר כזה, ואולי מרוב שאני רגילה שהוא מעניק לי, אז אני לא יודעת להעריך את כל הטוב שהוא עושה בשבילי. וזה ממש לא נכון. אני מעריכה, אבל גם נחנקת, כבויה, חסרה לי שמחת חיים. אני גם מרגישה רגשות אשמה ואתן לך דוגמא. ביקשתי שיקנה לי רכב טוב אבל לא מפואר, כי בשבילי זה ממש מיותר. לקנות רכב, אני באמת לא מסוגלת ומבחינתי זה בסדר שהוא ידאג לזה. כשהוא הגיע עם הרכב בהפתעה וכולו מאושר התאכזבתי שהוא עושה את מה שהוא רוצה ולא שוב לפי הרצון שלי. הוא נורא נפגע ואמר

המשך המאמר של הרב בוחבוט מעמוד 3 <

הטובים שבבנים ומצד התשובה, אלא למען שמו, המתגלה ע"י זכירת חסדי אבות"⁴ וכל ישראל בני מלכים, וכל מי שנמצא פה בארץ ישראל זכה מכח זכות האבות לצאת מהגלות ולעלות לארץ ישראל, ויש רק לעורר ולא להתכחש לזכויותיהם הנצחיות. וכמילות השיר 'חנניה'⁵ "מי שומר עלי בלילה... ואתה יושב מחייך מלמעלה... הלוואי אהיה כמותו קצת כמו סבא חנניה".

1. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פג עמוד ב
2. משנה מסכת אבות פרק ב משנה ב
3. אלשיך ויקרא פרק יג
4. אגרות הוראיה (מוסד הרב קוק) / כרך ב / תקנה עמוד קפז
5. שירו של חנן בן ארי.

מזמנת לשנה של
חיפוש וגעגוע
מפגש חי ומתחדש
עם עצמך
שנה של לימוד תורה
בירושלים

בואי ליום הכרות לשנת תשפ"ד
במכון אורה

י'
אייר

י"ח
אייר

כ"ג
אייר

מחנות לר!

לפרטים נוספים והרשמה השאירו הודעה ונחזור אליכן, שוחם: 0525607494

טלפנייה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות

טלפנים/יות

למעוך התרומות

שכר בסיס + בנוסים + משמורת אה"צ/ערב

מעוניינים? שלחו סמס 052-5121946

בהר בחוקותי

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים,
 ואולי תזכו בפרס! meirkids.co.il

הצטרפו למנויי ערוץ מאיר לילדים!
 באתר meirkids.co.il בטלפון 0732379860

שאלוה בפרשה

1. באיזו שנה חל היובל?
2. מה עושים בשנת היובל ביום הכיפורים?
3. השלימו: "את שבתותי תשמורו..."
4. כמה מבני ישראל ירדפו רבבה כאשר תחול הברכה?
5. מה פירוש המילה 'לצמיתות'?
6. איזה אילן 'בוצרים'?

חידה

הסבירו: שתי ספירות דומות,
 בהפרש של שבת אחת!

המלצת השבוע

השבוע יחול "יום שחרור ירושלים" לציון ניצחון
 מלחמת ששת הימים ושחרור העיקר העתיקה! היכנסו
 לדף 'יום ירושלים' שיעלה השבוע לאתר, וצפו בתכנים
 מגוונים בנושא!

המנוחה בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך
 פרשת השבוע

ברכת שמים

בפרשת השבוע התורה מצוה על שנת השמיטה.
 אחרי שש שנים בהן עובדים את האדמה, בשנה
 השביעית - שבת לה'. כמו שבכל שבוע יש לנו
 יום מנוחה אחרי ששה ימים, כך גם בשנים -
 עלינו לשבות ממלאכת הקרקע בשנה השביעית.
 חוץ מהאסור לעבד באדמה בשנת השמיטה,
 אנחנו מצוים גם להפקיר את היבול והפרות,
 ולאפשר לכל מי שרוצה - לבוא ולקחת! אבל
 איך זה יכול להיות? כיצד החקלאים שחיים
 מהתבואה ומיבול האדמה, יוכלו להתקיים בשנת
 השמיטה? אפלו את מה שצומח מעצמו הם
 חייבים להפקיר!

התורה מסבירה לנו שה' נותן ברכה מיחדת
 בשנה הששית, ומהתבואה שתצמח בה יוכלו
 החקלאים לאכל ולחיות גם בשמיטה, בה אסור
 להם לעבד והם צריכים להפקיר את התבואה.
 מכאן נוכל ללמוד גם לעצמנו: כאשר אנחנו נותנים
 לאחר, מותרים או גומלים צדקה וחסד - בנדידי
 הקדוש ברוך הוא מברך אותנו, ולא נפסיד מכך!
 יש, ערוץ הילדים

תורת האילור

מאת יוסי שחר,
 להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

הוסיפו שלושה עיגולים

וגם קו וגם משולש חמוד

כידוע, עיני כולם נשואות לציון.
 אבל איך מציירים עין?
 נתחיל מצורת סוגריים ()

הוסיפו עיגול

והאמת, ניתן גם להסתפק באיור
 של עיגול פשוט, עין כזו הולמת
 יותר דמותו של מלכישוע!

תודה רבה
 על שתי עיני!
 תודה לך על אפי
 תודה לך על גופי
 הבריא!

השחירו את עיגול המרכז
 והחלק העליון

הוסיפו ריסים

מדוע ירושלים שוחררה במלחמת ששת הימים ולא במלחמת העצמאות? פרשנים
 רבים התקשו בכך אך הרב נריה זצ"ל אמר כיון שהיא עיר האחדות, ובמלחמת
 העצמאות היו ארגונים נפרדים. רק כשבא צה"ל כשבא אחד של עם ישראל, הצלחנו!

- האמא רועמת לבעלה הכנתי לך רשימת קניות: עוף, מפה, שמן ובטטה. הבעל הלך ולא חזר...
- יוסי: כשיוצאים בשיעור מהכיתה - לא לטרוק את הדלת. זה גזל שינה!
- מה אי אפשר לשאול בחנות עתיקות? נו, מה חדש?...

אהבה... הראייה קוק זצ"ל (מתוך 'חדריו של הרב)

קודש היא לי. שְׁמִיָּהּ לִי מִקּוֹר הַחַן, מִקּוֹר פֶּאֶר הַעוֹלָמִים. כִּרְמֵלָה וְשֵׁרֹנָה - מִקּוֹר הַתְּקוּהָ, מִקּוֹר הַבְּרָכָה, מִקּוֹר שֵׁשׁוֹן הַחַיִּים. שִׁיתָה וְשִׁמְרָה - עוֹטִים לִפְנֵי הוֹד וְיַפְעַת-עַד.

אֲשֶׁר־כִּי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל, מִי כִמּוֹךְ עִם נוֹשֵׁעַ בְּד'. אֲהַבְתִּיךְ עִמִּי וְלֹאֹמִי, אוֹוִיתִיךְ בְּכָל לְבִי וּבְכָל נַפְשִׁי, אֲחַמְדֶּךָ בְּכָל חוּם לֵב, בְּכָל אֵשׁ עֲצֻמוֹתַי. אֲשֶׁתִּקְוֶה לְרֵאוֹת כְּבוֹדְךָ, יוֹפִיךָ וְהַדְרָךְ, עֵת תְּרוֹמַם וְתִנְשָׂא, עֵת תִּגְדַּל בִּיפֵי צְבִיּוֹנְךָ, וְיִצְאָה כָּל סִגְלוֹתֶיךָ וְהַנְּפִלְאוֹת הַכְּמוֹסוֹת בְּךָ מִן הַכּוֹחַ אֶל הַפּוֹעֵל, עֵת תִּינָטַע וְתִתְאַזְרַח בְּאַרְץ צְבִיּוֹנְךָ, בְּאַרְץ פֶּאֶרְךָ, וְיִגְלוּ לְצַפּוֹן וְלֵימִן, לְקִדְמָה וּלְמַעְרָב, תִּפְאֶרֶת עוֹזֵר וְגוֹבֵה קִרְוֶנְךָ. "וְיָרָא גוֹיִם צְדָקָה וְיָכַל מְלָכִים כְּבֹדְךָ וְיִקְרָא לְךָ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר פִּי ד' יִקְרָנוּ. וְהָיִיתָ עֹטְרַת תִּפְאֶרֶת בְּיַד ד' וְצִנְיָן מְלֹכָה בְּכַף אֶל-לְהָיִךְ".

בו הוויים וחיים. כל אחד מכם, כל נשמה בודדת שמכלל כולכם, הוא ניצוץ גדול וחשוב מאבוקת אור עולמים, המאירה לי את אור החיים. אתם נותנים לי תוכן לחיים, לעבודה, לתורה, לתפילה, לשירה, לתקווה. דרך הצינוור של הווייתכם אני חש את הכל, אני אוהב את הכל. על כנפי הרוח של חיבתכם אני מתנשא לאהבת הא-להים והיא מתחייבת לי, מתבררת אצלי, משתלבת בלבבי, מתצמצמת ברעיוני. עמכם עמי, אומתי, אמי, מקורי חיי, עמכם אני מעופף למרחבי עולם. עם נצחכם אני חיי נצח, עם פארכם אני מלא הוד ותפארת, עם ענותכם אני מלא מכאובות, עם הצער שבנשמתכם אני מלא מרורות, עם הדעה והתבונה שבקרבכם הנני מלא דעה ותבונה. אוצר חיים הוא לי כל קצב, כל חוק של מעמד רגליכם. ארצכם, ארץ תקותכם,

שמעו אלי עמי, מתוך נשמתו אני מדבר עמכם, מתוך נשמת נשמתו, מתוך קשר החיים שאני קשור בכולכם ואתם כולכם קשורים בי, מתוך אותה ההרגשה שאני חש אותה עמוק יותר מכל הרגשות החיים שלי, שאתם, רק אתם, רק כולכם, כולכם, כל נשמותיכם, כל דורותיכם, רק אתם הנכם תוכן חיי, בכם אני חיי, בכם, בחטיבה הכוללת של כולכם יש לחיי אותו התוכן שהוא קרוי חיים. מבלעדיכם אין לי כלום. כל התקוות, כל השאיפות, כל הערך של שווי החיים, הכל אני מוצא בקרבי רק עמכם, ואני זקוק להתקשר עם נשמותיכם כולכם. אני מוכרח לאהבה אתכם אהבה אין-קץ, אי אפשר לי להרגיש שום הרגשה אחרת. כל האהבות הקטנות עם הגדולות, שבכל תהלוכות חיי, הכל אצורות הן באהבתכם, באהבת כללותכם - הכלל שכל הפרטים שלכם

על סדר היום הרב שלמה אבינר

- ש: **אנו נגד פוליטיקה?**
- ת: לא. זה חשוב מאוד. אבל התורה היא מעל. התורה קובעת את הפוליטיקה, ולא הפוליטיקה את התורה.
- ש: **אם כן, מי ראוי להיות בגוף הבורח?**
- ת: גדולי הדור.
- ש: **ובסיכום?**
- ת: כמו כל דבר, הרבנות הראשית היא עוד לא בתכלית השלמות. אך מה שיש לנו הוא מאוד חשוב וחיוני. ויש לחזקו בכל הדרכים. וד' יהיה בעזרנו.

בחירת רב ראשי

[שאל: הרב מרדכי ציון]

- ש: **כיצד בוחרים רב ראשי? מה אמות המידה?**
- ת: מרן הרב קוק מסביר בעין איה על בחירת בצלאל, לגבי סדר קדימה ועדיפות: א. קדוש. ב. תלמיד חכם גדול. ג. מקושר עם הבריות (ברכות נה, א).
- ש: **מי קובע אם הוא תלמיד חכם גדול?**
- ת: תלמידי חכמים יודעים. את ההמון, אפשר להטעות, אבל לא אותם.
- ש: **ואיך אפשר לדעת אם הוא קדוש? הרי זה דבר פנימי?**
- ת: נכון. אכן קשה מאוד לדעת. אבל עם השנים, אלה הקרובים אלי, יודעים, ויש גבול כמה שאפשר לרמות.
- ש: **ומה הכוונה שהוא מקושר עם הבריות?**
- ת: כמו יהושע בן נון, איש אשר רוח בו, שיודע להתהלך עם רוחו של כל אחד ואחד.
- ש: **למה צריך רב ראשי? כל אחד יקיים "עשה לך רב"?**
- ת: כמו שבישוב צריך רב של ישוב, ובעיר, רב של העיר. אמר גדול אחד: כמו שבית צריך מזוזה, כך ישוב צריך רב, והוא צריך להיות מהשליש העליון. ויש להוסיף שאפילו בית מלא ספרי תורה צריך מזוזה. וכן צריך רב למדינה.
- ש: **מה תפקידו?**
- ת: כמו כל רב: הלכתי ורוחני. הלכתי - פסיקה בעניינים כלל ישראליים כגון כשרות, שבת, נישואים, גירושין, גיור.
- ש: **כפייה דתית?**
- ת: אין כפייה דתית על הפרט, אך בכל מדינה יש חוקים, מכל מיני סוגים.
- ש: **ומה תפקידו הרוחני?**
- ת: לרומם את האומה.
- ש: **אם כן, עדיף תלמיד חכם פחות גדול, אבל יודע לדבר, מאשר תלמיד חכם יותר גדול, אך בלי כישרון זה.**
- ת: כבר אמרנו שלא. קודם, עליו להיות קדוש. אם יש כמה עם אותה קדושה, אז מי שהוא הכי תלמיד חכם. ואם יש כמה עם אותה קדושה ואותה חכמה, אז מי שהוא הכי קרוב לעם.
- ש: **למעשה?**
- ת: לחפש את התלמיד החכם הכי גדול באומה, בתורה ובמידות.
- ש: **מאיזה ציבור? חרדי, לאומי דתי, אשכנזי, ספרדי?**
- ת: זה לא חשוב. כולנו ציבור אחד, עם אחד. אשרינו שזכינו לחזור לארצנו, מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.
- ש: **אבל המפלגות מעורבות בבחירה?**
- ת: אנחנו לא דנים כאן במה שיש אלא במה שצריך להיות. הרבנות היא מעל הפוליטיקה, מעל המפלגות. קל וחומר הרבנות הראשית.

עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור
ליום עיון לקראת

יום ירושלים

בנושא: ירושלים והמקדש

שיתקיים ביום רביעי כ"ו באייר בבית המדרש הישן
בחסות משפחת ונגרובסקי - לע"נ האב זליג ז"ל והאם שרה ע"ה.

14:15	הרב ערן ישועה
15:15	הרב זיו רוח
16:00	מנחה
16:15	הרב יורם אליהו
17:00	הרב דוד לנדאו
17:45	הרב שמעון מן
18:30	הרב מאיר טויבר
20:10	ערבית
20:30	הרב צבי נחשוני

יום העיון ישודר בערוץ היוטיוב של מכון מאיר
ובזום במספר 5551115455

מכון מאיר שדרת המאיר 2-4, ירושלים 02-6511906 meirtv.com

